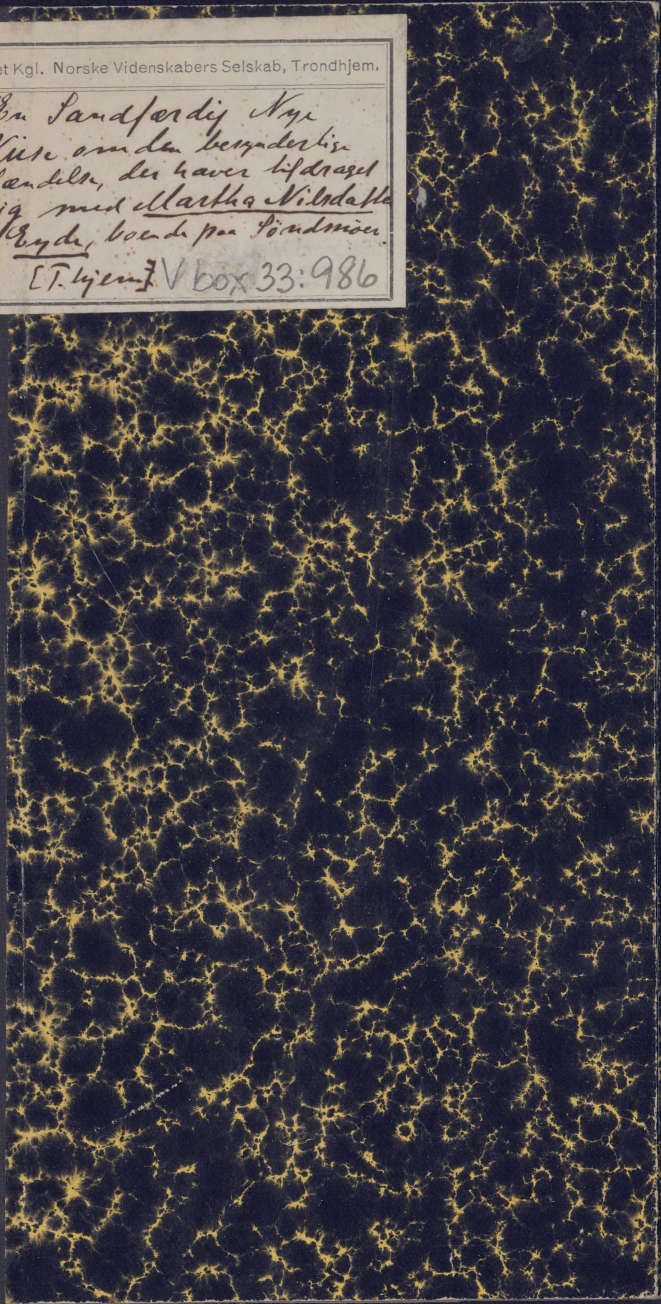

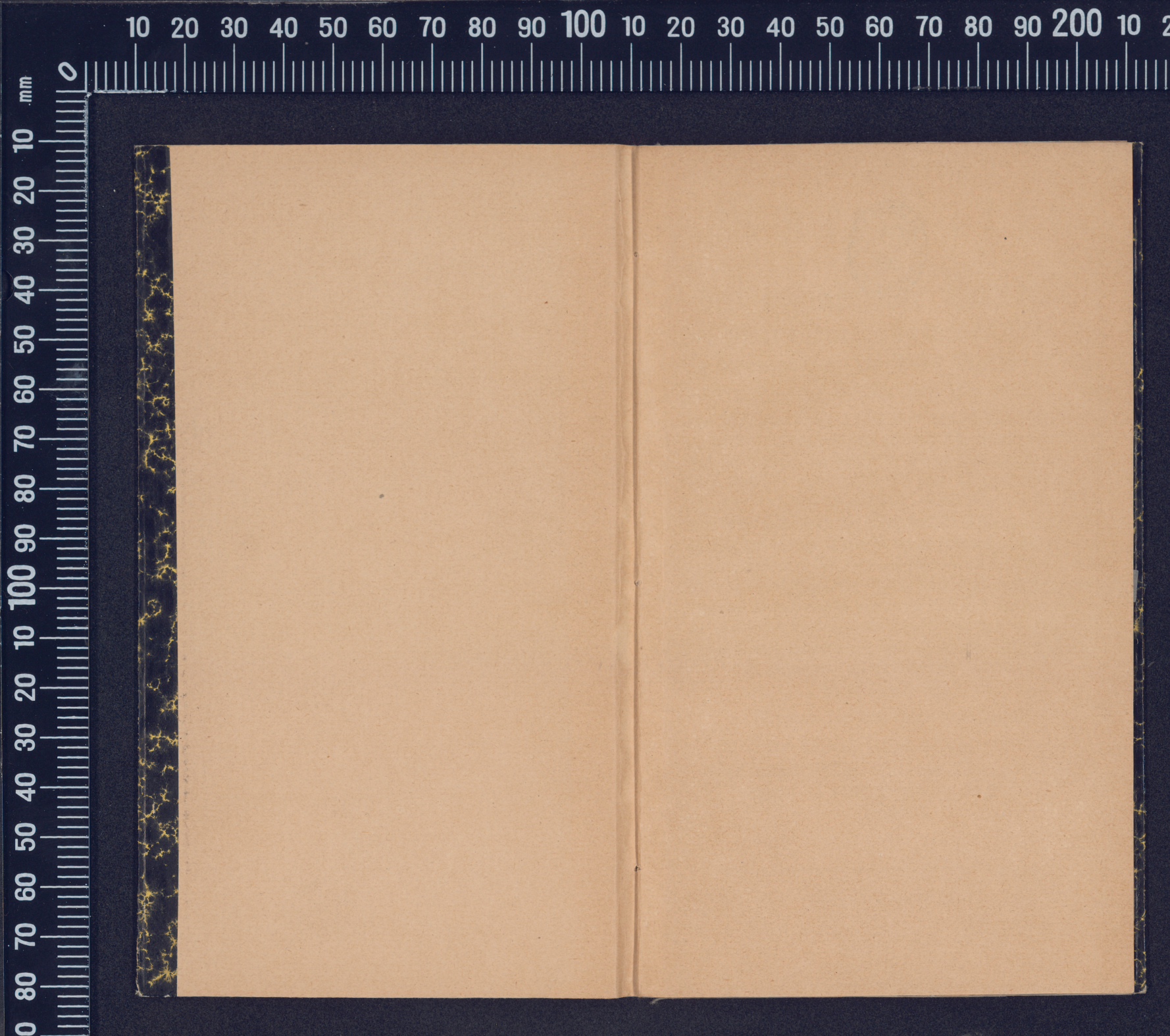
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 2

mm
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

En Landferdig Nye
Vise om den berømdes
Kendelse, der haver bidraget
sig med et lykkelig Nilsdatter
Byde, boende paa Pindmoen.
[T. Iyem] V box 33: 986

(Eide, Martha Nielsdatter)

En sandfærdig Nye Wiise

om

den besynderlige Hændelse,
der haver tildraget sig med en gudfryg-
tig Danneqvinde, ved Navn Martha Niels-
datter Ende, boende paa Søndmoer, som
ved Michaeli-Tidet 1767 blev syg af Hovedsvimmel,
og hendes Svaghed tog jevnlig til, indtil den 19de
Januar 1768, da hun i 6 Timer var ganske død og
uden Følelse; men imidlertid saae Afgrundens Følhed
og horte et jammerligt Skrig, samt paa et andet Sted
saae Gud sidde paa sin Majestætiske Throne, omringet
af Englers mange Tusinde, og at tilbedes af alle Hellige
og Udvalgte ic. Sa blev underrettet af en Engel, som
kom flyvende til hende fra den store Skares Mangfol-
dighed, at hun endnu havde en kort Tid tilbage at leve,
og imidlertid kundgjøre de Ting, som han nu vilde sige
hende, med meget mere, som af en vidtøstlig Historia
er udbraget, og fuldstændig fortælles i
efterfølgende Wiise.

Riimviis forfattet under den Melodie:

O kjære Sjæl! frygt aldrig meer, et
Efter Naboernes Bekræftelse om Tildragelsen
tighed, og deres Begjæring til Tryk
befordret.

Trykt i dette Aar.

2 V. Box 33: 986

Om det, der sig tilbraget har Med Martha Wyde, som og var En dydig Damskvinde, Jeg her en Biise synge vil; Min Læser! vil du høre til? Indholden er Guds Værd, Og dig til Gavn kan være.

2. I Aaret sytten hundrede Og syv og firti monne skee, At hun i Sygdom falder; Ved Mikels-Dag hun bliver svag, Den Sygdom holdte ved hver Dag Til Julen havde Ende, Da hun fik atter kjende

3. En mere heftig Følelse Af Smerter og Besvimelse, Som trykked hendes Hjerte; Ved venstre Bryst et Sting hun fik; Hun syntes føle Dodens Pisk; Hun sig paa Sengen lagde, Farvel til Verden sagde.

4. Hun faldt i stor Afmægtighed, Og intet meer af Verden veed, Al Følelse var borte. Ser Timer laae hun død og stiv, At man ei mindste Tegn til Liv Høst hende da fornomme; Men da den Tid var omme

5. Begyndte hun at røre sig; Enhver blev heel forunderlig Ved dette Syn at skue; De meente alle hun var død, Da hun sig reiste og vdbrod (Efter en liden Dvale) Med en opmærksom Tale:

6. „O! jeg har været paa det Sted Hvor jeg har seet Guds Majestæt, Og de Udvalgtes Glæde; Jeg hørte og desligeste Den Jammer og Forstrækkelse, Som de Fordømte lider, Hvor uafelig de quider.

7. Jeg saae der blev oplukt en Dør (At! jeg paanyt af Angest doer, Naar jeg kun der-paa tænker), Der var et Mørk, et Svovelhav, Som en utaalig Stank udgav; Et Skrig og Straal jeg hørte, Som saa mit Hjerte rørte.

8. Jeg faldt som i en Afmagt hen, Men kom mig til min Fryd igjen, Da nok en Dør opluktes; Jeg snoed blev fra dette Sted, Og kom ind i en Herlighed, Som var foruden Lige, Og jeg ei kan udfige.

9. Jeg saae Gud i sin Majestæt Paa Thronen sad i Herlighed, Omringet af en Skare Af Englers mange tusinde, Som Hellig, Hellig! syngede; For Guds og Lammet's Throne Nedkasted deres Krone.

10. Jeg saae Udvalgtes Værd-Dragt, Som skinned hver især af Pragt, Dog i ulige Grader; Thi nogle Solens Klarhed bar, Og andres Glands som Stjerner var, Men alle bare Palmer, Og synged Fryde-Psalmer.

11. Jeg saae og en Mangfoldighed Af Mennecker, som var ikklæd, De hvide Værd-Klæder, De Seiers-Palmer bar i Haand, Og sang i en forenet Mand Guds Lov med Engle-Stemme, Den jeg ei kan forglemme (*).

12. Jeg saae min' elskte Lærere, For hvis

(*) Især syntes hun de sang den Psalme: I Jesu Navn skal al vor Gjerning skee etc., og hørte de sidste Ord i edet Værd med stort Indtryk i Sindet: Han haver gjort store Ting ved sit Ord, og med hans Arm saa stærk, heilighelige Værd; Thi her os allen Tid hannem takke med stor Fuld. Hov, som frygter Herren, det mørk.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 2
0 mm
0
Eilnavn var R... og S... (*), Fort i hvile
Klæder; Hr. Kofst han talte saa til mig: O
Sjæl! hvor er du lykkelig, Som har Guds
Naade fundet Og Synden overvundet.

13. Jeg veed jeg har med denne Haand, Af-
toet dig i Daabens Vand, I Christo dig ind-
podet; Velkommen nu til dette Sted; See her
er lutter Herlighed; Vi veed af ingen Smerte,
Som klemmer vores Hjerte.

14. Derpaa jeg hore fik en Sang Af over-
vættets Fynd og Klang, Af de Forlostes Skare.
Derefter kom en Kvinde frem For Thronen, og
fik Sted blandt dem, Som hvide Kjortler bære
Og Palmer til Guds Væ.

15. Hun sang og med. Derefter saae Jeg
og en Engel for mig staae, Hvorved jeg blev
forfærket; Han sagde: frygt du ei for mig,
Jeg har af Nød tit hjulpet dig; Nu skal du
faae at hore De Ting, du skal kundgjøre:

16. Thi efter Timer sex skal stee, At du
af din Besvimelse, Skal for en Tid opvaagne;
Du skal bebude Herrens Ord For Menneſter,
som boe paa Jord; Sid Folk Guds Ord vil
lyde, Og deres Synd fortryde.

17. Din Tale agtes vil for Tant Af
mange, som ei indsee grant Hvad Gud dermed
hensigter, Men siig din Mand og Brodre to,
Hvad du har hørt; de skal det troe; Lad først
din Præst det hore, Det kan ham og anvore.

(*) Disse tvende Lærere hun saae hedte Magnus Kofst
og Niels Bugge, som forlangt ere døde. Hr. Magnus Kofst
har døbt denne Kone.

18. Al! svared jeg: jeg er saa svag, Hvor-
dan kan jeg til Guds Behag Hans Budskab
da fremføre? Jeg fik til Svar: o! frygt du
ei! Det gaaer ei an at sige nei Til det, som
Gud dig byder, Hans Kraft dig Evne yder.

19. Du skal anmode Herrens Præst, Han
sig beslitter allermeest Ungdommen at oplære
I Guds frygt og i Herrens Ord, Saa det alene
ei beroer Ved nogle Parters Dele, Men i
Guds Ord det hele.

20. At Lov og Evangelium Fremsettes i
sin rette Form; At Catechismi Lære Ved
Herrens Ord bekræftes saa, De Unge kan Op-
lysning faae, Ja lære Gud at kjende, Og
sig fra Synd at vende.

21. At de fra første Borneaar Kundskab
om Herrens Billie faaer, Og siden meer og
mere Alt som de tager til Forstand, I Her-
rens Nei oplyses kan; De baade veed og lever,
Saadan som Himlen kræver.

22. Derfor er det hver Lærers Pligt, De
noie vil erindre sligt: Bær Omsorg for de Un-
ge, At Herrens Frugt kan blomstre smukt, Og
bære Himlen megen Frugt; Da Gud og vil
belønne Og deres Flid paastjonne.

23. Dernæst Gud ogsaa klager paa Den
Ufil, der isvang nu gaaer Med syndig Jule-
glæde, Da Hoitidsdage blive brugt Til Dand-
sen, Kortspil og Utugt, Og Bachi-Skaal ud-
tømmes, Men Herrens Lov forsømmes.

24. O gid! enhver da lære vil, At hade

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

0

0

